

Lovforslag nr. L 40. Fremsat den 9. januar 1991 af justitsministeren (Engell)

Forslag

til

Lov om ændring af konkursloven

(Postspærring)

§ 1

I konkursloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 588 af 1. september 1986, som ændret ved lov nr. 384 af 10. juni 1987, lov nr. 387 af 10. juni 1987 og § 18 i lov nr. 389 af 7. juni 1989, indsættes efter § 104:

»§ 104 a. Skifteretten kan, når det anses for at være af betydning for boets behandling, bestemme, at breve og andre forsendelser til skyldneren skal udleveres til midlertidig bestyrer eller kurator (postspærring). Breve og andre forsendelser til en juridisk person, hvis bo er under konkursbehandling, skal altid udleveres til midlertidig bestyrer eller kurator.

Stk. 2. Bestemmelse om postspærring træffes i et retsmøde. Skyldneren skal tilsiges til retsmødet og have lejlighed til at udtale sig i dette. Afgørelsen træffes ved kendelse, hvis skyldneren anmoder herom, eller hvis skyldneren ikke er til stede i retsmødet.

§ 104 b. Er der truffet bestemmelse om postspærring, kan midlertidig bestyrer eller kurator gøre sig bekendt med indholdet af forsendelser, som ikke åbenbart er boet uvedkommende.

Stk. 2. Skyldneren skal have underretning om tid og sted for brevåbning og skal have adgang til at overvære åbningen.

Stk. 3. Forsendelser, som ikke skal indgå i

boet, udleveres eller sendes til skyldneren snarest muligt.

§ 104 c. Postspærring skal ophæves, når betingelserne for dens iværksættelse ikke længere er til stede.

Stk. 2. Skyldneren kan når som helst indbringe spørgsmålet om ophævelse af postspærring for skifteretten. Skifterettens afgørelse træffes ved kendelse.

§ 104 d. Det påhviler post- og telegrafvæsenet, telefonselskaberne og andre tilsvarende offentlige og private virksomheder at medvirke ved gennemførelsen af en bestemmelse om postspærring ved at tilbageholde og udlevere forsendelser m.v.

Stk. 2. Bestemmelsen i retsplejelovens § 178 finder tilsvarende anvendelse på den, som uden lovlig grund undlader at medvirke som nævnt i stk. 1.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 1991.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.